

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Minoo Schuch-Ghannadan

Kostja: Medizinische Universität Wien

Eelotsuse küsimused

1. Kas *pro rata temporis* põhimõtet, mis on esitatud nõukogu 15. detsembri 1997. aasta ⁽¹⁾ direktiivi 97/81/EÜ (osalist tööaega käsitleva raamkokkuleppe kohta) lisas sisalduva raamkokkuleppe klausli 4 punktis 2 seoses diskrimineerimiskeelu põhimõttega, mis on esitatud klausli 4 punktis 1, tuleb kohaldada õigusnormide suhtes, mille puhul on Austrias asuvas ülikoolis välisrahastusega projektide või teadusprojektide raames töötava töötaja üksteisele vahetult järgnevate töösuhete kogukestus täistööajaga töötamise puhul kuus aastat, kuid osalise tööajaga töötamise puhul kaheksa aastat, ning lisaks on juhul, kui see on objektiivselt põhjendatud, eelkõige teadusprojektide või publikatsioonide jätkamiseks või lõpuleviimiseks lubatud nimetatud kestust ühekordselt pikendada täistööajaga töötajate puhul kokku kuni kümne aastani, osalise tööajaga töötajate puhul kokku kuni kaheistkümnepäevase aastani?
2. Kas esimeses eelotsuse küsimuses kirjeldatud õigusnormid kujutavad endast kaudset soolist diskrimineerimist Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta direktiivi 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (uuestisõnastamine) artikli 2 lõike 1 punkti b tähenduses, kui kõigi töötajate hulgas, kellele kõnealuseid õigusnorme kohaldatakse, mõjutavad need oluliselt suuremat hulka naistöötajaid kui meestöötajaid?
3. Kas Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. juuli 2006. aasta ⁽²⁾ direktiivi 2006/54/EÜ meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes (uuestisõnastamine) artikli 19 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et juhul kui naine, kes kuulub selliste õigusnormide kohaldamisalasse, mida on kirjeldatud esimeses eelotsuse küsimuses, tugineb sellele, et teda on tema soo tõttu kaudselt diskrimineeritud, kuna osalise tööajaga töötab tunduvalt rohkem naisi kui mehi, peab selleks, et seda asjaolu – eelkõige seda, et statistiliselt mõjutab see oluliselt rohkem naisi kui mehi – tõendama, esitama konkreetsed statistilised andmed või konkreetsed asjaolud ning asjakohased tõendid?

⁽¹⁾ EÜT 1998, L 14, lk 9; ELT eriväljaanne 05/03, lk 267.

⁽²⁾ ELT 2006, L 204, lk 23.

**The Green Effort Ltd 25. aprillil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda)
23. veebruari 2018. aasta määruse peale kohtuasjas T-794/17: The Green Effort Ltd versus Euroopa
Liidu Intellektuaalomandi Amet**

(Kohtuasi C-282/18 P)

(2018/C 285/31)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: The Green Effort Ltd (esindaja: *Rechtsanwalt A. Ziehm*)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Apellandi nõuded

— tühistada Üldkohtu (teine koda) 23. veebruari 2018. aasta määrus kohtuasjas T-794/17 tervikuna;

- tühistada vaidlusosalused otsused;
- tühistada ELi kaubamärgi 9 528 001 kehtetuks tunnistamine;
- lükata kehtetuks tunnistamise taotlus tagasi;
- rahuldada hageja tähtaja ennistamise taotlus;
- taotleda EUIPO tühistamismenetluse dokumendid 12343 C, 10757 C, 10524 C ja vastulausemenetluse dokumendid B 002165119; B 002199274; B 002344565; B 002367038; B 002513086 ja B 002513151 ning tugineda neile;
- jätta EUIPO ja kehtetuks tunnistamise taotleja kohtukulud nende endi kanda ja mõista neilt välja hageja kulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellant põhjendab oma apellatsioonkaebust kuue väitega, mille kohaselt Üldkohtu määrus põhines esimesel väitel ning väidetega kaks kuni kuus soovitakse osutada, et see määrus on ebaõige muudel alustel.

1. apellatsioonkaebuse alus: EUIPO tegevdirektori 16. augusti 2017. aasta otsuse nr EX 17-4 elektrooniliste sidevahendite abil suhtlemise kohta artikli 3 lõike 4 rikkumine.

Apellatsioonkaebust toetavad argumendid: Üldkohus ei arvestanud asjaoluga, et teavitamine loetakse toimunuks viiendal kalendripäeval pärast dokumendi loomist EUIPO süsteemi poolt. Seetõttu arvutas Üldkohus vääralt ajavahemikku, mille jooksul saab EUIPO teise apellatsioonikoja 11. septembri 2017. aasta otsuse peale esitada hagi.

2. apellatsioonkaebuse alus: apellatsioonkaebus on põhjendatud, kuna vaidlusosalused EUIPO otsustega on rikutud apellatsioonkaebuse esitaja õigust, sest kehtetuks tunnistamise taotleja esitatud kehtetuks tunnistamise taotlus oli pahauskuse ja faktide moonutamise tõttu vastuvõetamatu.
3. apellatsioonkaebuse alus: apellatsioonkaebus on põhjendatud, kuna vaidlustatud EUIPO otsused rikuvad apellandi õigusi, sest omanik esitas EUIPO-le tegeliku kasutamise kohta tõendid komisjoni määruses (EÜ) nr 2868/95⁽¹⁾ ettenähtud tähtaja jooksul.
4. apellatsioonkaebuse alus: apellatsioonkaebus on põhjendatud, kuna vaidlustatud EUIPO on rikutud apellandi õigusi, sest omanik esitas EUIPO-le tegeliku kasutamise kohta tõendid EUIPO ettenähtud tähtaja jooksul.
5. apellatsioonkaebuse alus: apellatsioonkaebus on põhjendatud, kuna vaidlustatud EUIPO otsustega on rikutud apellandi õigusi, kuna kui EUIPO ei saanud tõendeid tegeliku kasutamise kohta kätte elektrooniliste sidevahendite või faksi teel, siis oli see tingitud tehnilistest puudustest neis süsteemides.
6. apellatsioonkaebuse alus: apellatsioonkaebus on põhjendatud, kuna vaidlustatud EUIPO otsustega on rikutud apellandi õigusi, kuna EUIPO ja teine apellatsioonikoda jätsid hageja tähtaja ennistamise taotluse ebaõigesti rahuldamata.

⁽¹⁾ Komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määrus (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT 1995, L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189).